

Strona główna>Wszczęcie postępowania sądowego>Gdzie i jak>**Koszty**

Koszty

Estonia

Na tej stronie można znaleźć informacje dotyczące kosztów postępowania sądowego w Estonii.

Przepisy regulujące opłaty pobierane przez przedstawicieli zawodów prawniczych

Doradcy prawni (*õigushõustajad*)

W Estonii opłaty pobierane przez doradców prawnych nie są regulowane przepisami.

Prawnicy (*juristid*)

W Estonii opłaty pobierane przez prawników nie są regulowane przepisami.

Adwokaci (*vandeadvokaadid*)

W Estonii opłaty pobierane przez adwokatów nie są regulowane przepisami.

Komornicy

W Estonii **opłaty pobierane przez komorników** sądowych regulują przepisy ustawy o komornikach sądowych. Na opłatę pobieraną przez komornika może składać się opłata za wszczęcie postępowania, opłata główna z tytułu prowadzenia postępowania oraz opłata dodatkowa z tytułu czynności egzekucyjnych. Komornik jest także uprawniony do pobierania opłat za usługi świadczone w ramach wykonywania wolnego zawodu.

Notariusze

W Estonii opłaty pobierane przez notariuszy regulują przepisy **ustawy o notariacie**. Opłata za czynność notarialną jest zwykle obliczana według dwóch podstawowych zasad: zależnie od wartości transakcji, której dotyczy akt notarialny, albo według stałych stawek za określone czynności. Opłaty za usługi świadczone przez notariusza podlegają negocjacji.

Adwokaci (*advokaadid*)

W Estonii opłaty pobierane przez adwokatów nie są regulowane przepisami – ustalane są w drodze umowy z klientem. Adwokat lub inna osoba prowadząca kancelarię prawną przedstawia klientowi wstępną ofertę cenową i wyjaśnia, co składa się na podaną kwotę. Klient zwraca niezbędne wydatki poniesione przez adwokata lub osobę prowadzącą kancelarię prawną w toku świadczenia usług prawnych.

Koszty stałe

Koszty stałe stron w postępowaniu cywilnym

Koszty stałe ponoszone przez strony postępowania cywilnego są ustalane na podstawie §§ 139–144 **kodeksu postępowania cywilnego** i dzielą na koszty sądowe i pozasądowe. Koszty sądowe obejmują opłaty skarbowe i koszty ponownego rozpoznania sprawy. W każdej instancji sąd prowadzi ewidencję kosztów procesowych, w tym kosztów ponownego rozpatrzenia sprawy.

Etap postępowania cywilnego, na którym strony muszą zapłacić koszty stałe

Strona postępowania wnioskująca o wszczęcie postępowania lub wykonanie czynności procesowej musi uiścić z góry następujące opłaty:

opłata skarbową;

koszty doręczenia pism procesowych przez komorników;

koszty publikacji wezwań lub zawiadomień w urzędowym publikatorze Ametlikud Teadaanded lub w prasie;

koszty ponownego rozpatrzenia sprawy, w zakresie określonym przez sąd.

O ile sąd nie postanowi inaczej, strona postępowania składająca pismo procesowe, z którym związane są koszty, opłaca z góry koszty wynagrodzenia biegłych i tłumaczy.

Sąd zasądza ostateczne koszty procesowe do odzyskania w wyroku kończącym postępowanie w sprawie lub w postanowieniu wydanym po uprawomocnieniu się wyroku.

Koszty stałe w postępowaniu karnym

Koszty stałe stron w postępowaniu karnym

Koszty stałe stron w postępowaniu karnym określono w §§ 175–179 **kodeksu postępowania karnego**. Koszty te dzielą się na koszty procesowe, koszty szczególne oraz koszty dodatkowe.

Jeżeli strona postępowania korzysta z usług kilku zastępców procesowych lub pełnomocników, ich wynagrodzenie uwzględnia się w kosztach procesowych w takim zakresie, w jakim nie przekracza ono rozsądnego pułapu wynagrodzenia zwykle wypłacanego zastępcy procesowemu lub przedstawicielowi.

Jeżeli podejrzany lub oskarżony broni się samodzielnie, niezbędne koszty obrony uwzględnia się w kosztach procesowych. Nadmiernych kosztów, które nie wystąpiłyby w przypadku wyznaczenia pełnomocnika procesowego, nie uwzględnia się w kosztach procesowych.

Koszty związane ze sporządzeniem opinii biegłego ponoszone przez osoby, które nie są stronami postępowania, podlegają zwrotowi na warunkach i zasadach określonych w ustawie o opiniach z zakresu kryminalistyki.

Etap postępowania karnego, na którym strony muszą zapłacić koszty stałe

W przypadku wydania wyroku uniewinniającego koszty procesowe pokrywa Skarb Państwa. W przypadku wyroku skazującego koszty procesowe pokrywa skazany. W przypadku częściowego uniewinnienia koszty pokrywa Skarb Państwa w takim zakresie, w jakim oskarżony został uniewinniony. Obowiązek zwrotu kosztów procesowych powstaje z chwilą uprawomocnienia się wyroku kończącego postępowanie w sprawie.

Jeżeli powództwo cywilne zostało oddalone, pokrzywdzony pokrywa **koszty procesowe mające związek z zabezpieczeniem powództwa cywilnego**. Jeżeli powództwo cywilne zostało uwzględnione w całości, koszty procesowe mające związek z zabezpieczeniem powództwa cywilnego pokrywa oskarżony lub pozwany. Jeżeli powództwo cywilne zostało uwzględnione w części, sąd, biorąc pod uwagę wszystkie zaistniałe okoliczności, dzieli koszty procesowe mające związek z zabezpieczeniem powództwa cywilnego pomiędzy pokrzywdzonego i oskarżonego lub pozwanego. W przypadku odmowy rozpatrzenia powództwa cywilnego Skarb Państwa zwraca koszty procesowe mające związek z zabezpieczeniem powództwa cywilnego.

Koszty stałe w postępowaniu konstytucyjnym

W Estonii osobom fizycznym nie przysługuje prawo do wystąpienia ze skargą konstytucyjną. Koszty skargi konstytucyjnej są pokrywane z budżetu państwa. Koszty związane z udziałem specjalistów w postępowaniach sądowych są pokrywane z budżetu państwa na takich samych warunkach, jak wypłaty wynagrodzeń biegłych w postępowaniu cywilnym.

Etap postępowania konstytucyjnego, na którym strony postępowania muszą zapłacić koszty stałe

W postępowaniu konstytucyjnym strony postępowania nie ponoszą żadnych kosztów stałych.

Informacje wstępne, których powinien udzielić pełnomocnik procesowy

Prawa i obowiązki stron

Adwokat ma obowiązek powiadomienia klienta o pełnym zakresie czynności związanych ze świadczeniem usług prawnych oraz o wszystkich związanych z tym kosztach. Adwokat lub inna osoba prowadząca kancelarię prawną przedstawia klientowi wstępną ofertę cenową i wyjaśnia, co składa się na podaną kwotę.

Koszty uczestnictwa w postępowaniu

Koszty, które ponosi strona wygrywająca

Strona wygrywająca ponosi koszty wynagrodzenia pełnomocnika procesowego lub doradcy w zakresie, w jakim sąd uznał je za zasadne i w jakim nie obciążył nimi strony przegrywającej.

Koszty, które ponosi strona przegrywająca

Zgodnie z orzeczeniem w przedmiocie kosztów procesowych strona przegrywająca musi zwrócić stronie wygrywającej poniesione koszty procesowe, takie jak:

opłata skarbową;

koszty związane z udziałem świadków, biegłych i tłumaczy, a także koszty sporządzenia opinii przez osobę, która nie jest stroną postępowania, o ile koszty te podlegają zwrotowi na podstawie przepisów ustawy o opiniach z zakresu kryminalistyki;

koszty związane z uzyskaniem dowodów z dokumentów i dowodów rzeczowych;

koszty związane z przeprowadzeniem oględzin, w tym niezbędne koszty podróży poniesione przez sąd;

koszty związane z doręczeniem, przekazaniem oraz wydaniem pism procesowych;

koszty związane z określeniem wartości przedmiotu sporu w postępowaniu cywilnym;

koszty związane z udziałem zastępców prawnych lub doradców uczestników postępowania;

koszty podróży, usług pocztowych, komunikacyjnych, zakwaterowania oraz inne podobne wydatki poniesione przez uczestników postępowania w związku z postępowaniem;

utrącone wynagrodzenie lub inne utracone stałe dochody uczestników postępowania;

koszty postępowania przedsądowego przewidziane przez prawo, chyba że pozew został złożony po upływie 6 miesięcy od zakończenia postępowania przedsądowego;

opłata pobierana przez komornika za zabezpieczenie powództwa oraz koszty wykonania postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia;

opłata pobierana przez komornika za doręczanie pism procesowych;

koszty związane z rozpoznaniem wniosku o przyznanie pomocy na pokrycie kosztów procesowych;

koszty postępowania o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu przyspieszonym;

koszty udziału w postępowaniu pojednawczym, o ile strony zostały do tego zobowiązane przez sąd na podstawie § 4 ust. 4 kodeksu postępowania cywilnego lub też udziału w obowiązkowym przedsądowym postępowaniu pojednawczym na podstawie § 1 ust. 4 ustawy o postępowaniu pojednawczym.

Strona postępowania, która ma pokryć koszty procesowe strony uprawnionej do zwrotu kosztów, jest obowiązana pokryć tylko te koszty, które są niezbędne i uzasadnione.

Źródła informacji na temat kosztów sądowych

Gdzie znaleźć informacje na temat ustalania kosztów sądowych w Estonii?

Sposób ustalania kosztów określono w następujących aktach prawnych:

kodeks [postępowania cywilnego](#);

[ustawa o zawodzie komornika](#);

[ustawa o opłatach skarbowych](#);

akty prawne przyjęte na podstawie kodeksu postępowania cywilnego.

W jakich językach można uzyskać informacje na temat ustalania kosztów sądowych w Estonii?

Informacje na temat regulacji prawnych dotyczących kosztów są dostępne w języku estońskim.

Tłumaczenia estońskich przepisów prawnych dotyczących kosztów i podstaw ich naliczania na język angielski są dostępne na [stronie internetowej](#) estońskiego dziennika urzędowego Riigi Teataja.

Gdzie można znaleźć informacje na temat mediacji?

Ministerstwo Sprawiedliwości jest odpowiedzialne za wdrożenie dyrektywy 2008/52/WE w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych. Ogólne pytania dotyczące mediacji można kierować na adres poczty elektronicznej Ministerstwa Sprawiedliwości: info@just.ee.

Postępowanie pojednawcze w sprawach cywilnych zostało uregulowane ustawą o [postępowaniu pojednawczym](#), która zawiera przepisy określające prawa i obowiązki mediatorów, a także wytyczne dotyczące realizacji i egzekwowania warunków ugody zawartej z pomocą mediatora. Ustawa ta stanowi, że postępowanie pojednawcze może przeprowadzić:

osoba fizyczna, której strony postępowania powierzyły przeprowadzenie postępowania pojednawczego;

adwokat;

notariusz;

w przypadkach wskazanych w ustawie – rządowy lub samorządowy organ pojednawczy.

[Estońskie Stowarzyszenie Mediatorów](#) prowadzi stronę internetową zawierającą informacje zarówno w języku estońskim, jak i angielskim.

[Estońska Unia na rzecz Dobrej Dziecka](#) – stowarzyszenie nienastawione na zys występujące w obronie praw dzieci – oferuje porady rodzicom i organizuje sesje szkoleniowe na temat mediacji rodzinnej.

Gdzie można znaleźć dodatkowe informacje na temat kosztów?

Strona internetowa zawierająca informacje na temat kosztów

Rodzaj i wysokość kosztów związanych z postępowaniem sądowym zależą od rodzaju, czasu trwania oraz złożoności sprawy sądowej. Głównym źródłem informacji na temat kosztów związanych z postępowaniem sądowym są kodeksy postępowań oraz ustawa o opłatach skarbowych. **Ministerstwo**

Sprawiedliwości jest wydawcą i administratorem urzędowego publikatora [Riigi Teataja](#), który zapewnia dostęp do:

[ustaw](#) i rozporządzeń;

[dekretów](#) Prezydenta Republiki;

[orzeczeń Sądu Najwyższego](#) i umów międzynarodowych oraz

[aktów prawa miejscowego](#).

Dziennik Riigi Teataja zawiera również oficjalne teksty jednolite ustaw, rozporządzeń i zarządzeń wydawanych przez rząd, rozporządzeń ministrów, zarządzeń Prezesa Eesti Pank (estońskiego banku centralnego), zarządzeń Państwowej Komisji Wyborczej, decyzji estońskiego parlamentu, a także uchwał rad i zarządów gmin i miast. Ustawodawstwo oraz inne dokumenty publikowane w Riigi Teataja są dostępne począwszy od 1990 r.

Gdzie można znaleźć informacje na temat średniej długości różnych postępowań?

Na [stronie internetowej](#) sądów publikowane są statystyki postępowań przed sądami pierwszej i drugiej instancji począwszy od 1996 r.

Gdzie można znaleźć informacje na temat średnich łącznych kosztów danego postępowania?

Wysokość opłat skarbowych, które należy uiścić w związku z danym postępowaniem, reguluje [ustawa o opłatach skarbowych](#).

Wysokość opłat komorniczych reguluje [ustawa o zawodzie komornika](#).

Nie są dostępne dane statystyczne dotyczące średnich łącznych kosztów ponoszonych w poszczególnych rodzajach postępowania.

Podatek od wartości dodanej

Jak podaje się informacje na ten temat?

Opłaty komornicze podlegają opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej według stawki 20 %.

W celu otrzymania zwrotu podatku VAT doliczonego do kosztów procesowych wnioskodawca musi potwierdzić, że nie jest zarejestrowanym płatnikiem VAT lub że odzyskanie kwoty podatku VAT jest z innych przyczyn niemożliwe.

Jakie są obowiązujące stawki?

Od 1 lipca 2009 r. obowiązująca w Estonii stawka podatku VAT wynosi 20 %.

Pomoc prawna

Próg dochodów obowiązujący w postępowaniu cywilnym

Pomoc prawna finansowana przez Skarb Państwa jest jednym ze sposobów udzielania pomocy procesowej, a każda decyzja o przyznaniu takiej pomocy w postępowaniu cywilnym podlega przepisom kodeksu postępowania cywilnego dotyczącym przyznania pomocy procesowej.

Pomocy procesowej nie udziela się osobie fizycznej, jeżeli:

przewidywane koszty procesowe nie przekraczają dwukrotnej wysokości średniego miesięcznego wynagrodzenia wnioskodawcy, obliczonego na podstawie średniego miesięcznego dochodu z 4 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku, po odjęciu podatków i obowiązkowych składek ubezpieczeniowych, kosztów związanych ze świadczeniami alimentacyjnymi i uzasadnionych kosztów związanych z mieszkaniem i transportem; wnioskodawca może pokryć koszty procesowe ze składników własnego majątku, które mógł sprzedać bez znacznych trudności i wobec których zgodnie z prawem można wysunąć roszczenie.

Przy ocenie sytuacji finansowej wnioskodawcy uwzględnia się majątek i dochody zarówno wnioskodawcy, jak i mieszkających z nim członków jego rodziny, liczbę osób utrzymywanych przez wnioskodawcę, rozsądne wydatki poniesione na mieszkalnictwo oraz inne istotne czynniki.

Inne warunki uzyskania pomocy prawnej przez pokrzywdzonych

Pomoc prawna finansowana przez Skarb Państwa przyznawana jest na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Rodzaje pomocy prawnej finansowanej przez Skarb Państwa oraz warunki i zasady jej przyznawania określono w [ustawie o pomocy prawnej finansowanej przez Skarb Państwa](#).

Pomoc prawną finansowaną przez Skarb Państwa przyznaje się osobie fizycznej, która w chwili złożenia wniosku o przyznanie takiej pomocy zamieszkuje w Republice Estońskiej lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub jest obywatelem jednego z tych państw. Niezależnie od kraju pochodzenia i obywatelstwa osoba fizyczna będąca podejrzanym lub oskarżonym, która nie wybrała obrońcy w drodze umowy i w której sprawie karnej obowiązuje przymus adwokacki lub która złożył wniosek o udział obrońcy, otrzymuje pomoc prawną finansowaną przez Skarb Państwa niezależnie od sytuacji finansowej. Proces ustalania miejsca zamieszkania opiera się na art. 62 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1). Pozostałym osobom fizycznym przyznaje się pomoc prawną tylko wtedy, gdy wynika to z wiążącego dla Estonii międzynarodowego zobowiązania.

Podstawy odmowy przyznania pomocy prawnej finansowanej przez Skarb Państwa określono w § 7

[ustawy o pomocy prawnej finansowanej przez Skarb Państwa](#).

Więcej informacji na temat pomocy prawnej finansowanej przez Skarb Państwa można znaleźć na stronie internetowej [Estońskiej Izby Adwokackiej](#).

Inne warunki uzyskania pomocy prawnej przez podejrzanych i oskarżonych

Warunki uzyskania pomocy prawnej przez podejrzanych lub oskarżonych są takie same jak w przypadku pokrzywdzonych.

Bezpłatne postępowania sądowe

Podstawy zwolnienia z opłat skarbowych i ich obniżenia określono w rozdziale 3 [ustawy o opłatach skarbowych](#).

Kiedy strona przegrywająca sprawę musi pokryć koszty poniesione przez stronę wygrywającą?

Sąd orzekający w sprawie cywilnej określa w orzeczeniu lub w postanowieniu kończącym postępowanie podział kosztów procesowych między strony. W stosownych przypadkach sąd określa, jaką część kosztów procesowych ma pokryć każda ze stron. W przypadku gdy sąd wyższej instancji zmienia wyrok lub wydaje nowy wyrok, nie przekazując sprawy do ponownego rozpatrzenia, dokonuje też w razie potrzeby stosownej zmiany w podziale kosztów procesowych.

Sąd określa kwotę kosztów procesowych, której zwrot przysługuje stronie postępowania uprawnionej do zwrotu od strony postępowania zobowiązanej do pokrycia kosztów:

w postanowieniu lub wyroku sądowym kończącym postępowanie lub

po zakończeniu postępowania sądowego, wydając postanowienie w przedmiocie kosztów procesowych.

Przyznanie pomocy prawnej na pokrycie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, nie wyklucza lub nie ogranicza obowiązku zwrotu kosztów poniesionych przez stronę przeciwną ciężącego na osobie korzystającej z takiej pomocy prawnej, jeżeli obowiązek ten wynika z orzeczenia wydanego przez sąd. Strona przegrywająca, której dotyczy wyrok sądu, pokrywa przypadające na nią koszty procesowe w pełnej wysokości również w przypadku, gdy jest zwolniona z obowiązku zapłaty kosztów procesowych lub gdy otrzymała pomoc na pokrycie tych kosztów.

W przypadku rozstrzygnięcia powództwa sąd nakazuje pozwanemu zapłatę na rzecz Skarbu Państwa określonej części kosztów procesowych, z których zapłaty powód został zwolniony lub które powód może zapłacić w ratach. Kwotę tę wpłaca się do Skarbu Państwa w wysokości proporcjonalnej do rozstrzygniętej części sporu.

Jeżeli orzeczenie stało się prawomocne lub sąd nadał mu klauzulę natychmiastowej wykonalności, wierzyciel może złożyć wniosek do komornika o wszczęcie egzekucji. Jeżeli w orzeczeniu nie określono terminu dobrowolnego wypełnienia obowiązku wynikającego z tytułu wykonawczego, termin taki ustala komornik. Termin ten nie może być krótszy niż 10 dni ani dłuższy niż 30 dni. Za zgodą strony wnioskującej o egzekucję komornik może wyznaczyć termin dłuższy niż 30 dni na dobrowolne wypełnienie obowiązku wynikającego z tytułu wykonawczego.

Wynagrodzenie biegłych

O ile sąd nie postanowi inaczej, wynagrodzenie biegłych płaci z góry, w zakresie nakazanym przez sąd, osoba składająca wniosek, w związku z którym dane koszty zostały poniesione. Jeśli wniosek składają obie strony lub jeśli sąd wzywa biegłego, koszty są dzielone równo między strony.

Wynagrodzenie biegłego jest płatne na podstawie stawek godzinowych w wysokości mieszczącej się w granicach minimalnych i maksymalnych stawek godzinowych ustanowionych w rozporządzeniu rządowym. Za sporządzenie opinii biegły otrzymuje kwotę stanowiącą od 10-krotności do 40-krotności minimalnej stawki godzinowej. Określając należną stawkę godzinową, sąd bierze pod uwagę:

kwalifikacje biegłego;

stopień złożoności zadania;

wszelkie niedające się uniknąć koszty poniesione w związku z zastosowaniem niezbędnych środków;

wszelkie szczególne okoliczności, w jakich biegły prowadził wymagane czynności.

Zwrotowi podlegają również koszty związane z przygotowaniem i opracowaniem opinii biegłego, w tym wydatki na personel pomocniczy oraz na materiały i środki wykorzystane na potrzeby badania, do łącznej wysokości 20 % wynagrodzenia biegłego, oraz wszelkie niezbędne wydatki poniesione w związku z postępowaniem sądowym, co obejmuje przede wszystkim koszty wyżywienia i zakwaterowania.

Kwota wynagrodzenia biegłego oraz wysokość poniesionych przez niego kosztów podlegających zwrotowi są określone w postanowieniu sądu, który powołał biegłego.

Biegli otrzymują wynagrodzenie wyłącznie **na wniosek**. Jeśli biegły wywiązał się z obowiązku, sąd wypłaca należne wynagrodzenie niezależnie od tego, czy strony wpłaciły zaliczkę na poczet kosztów oraz czy sąd nakazał stronom pokryć koszty.

Ceny analiz prowadzonych przez państwowe instytucje kryminalistyczne i wydatki ponoszone przez takie instytucje określono w ustawie o badaniach kryminalistycznych.

Wynagrodzenia i wydatki biegłych związane ze sporządzeniem opinii przez państwową instytucję kryminalistyczną są częścią kosztów procesowych i są zwracane stronie wygrywającej przez stronę przegrywającą w taki sam sposób, w jaki zwracane są koszty procesowe.

Wynagrodzenie tłumaczy

Pozasądowym tłumaczom ustnym uczestniczącym w postępowaniu sądowym przysługuje wynagrodzenie za każdą godzinę tłumaczenia odpowiadające od dwukrotności do 40-krotności minimalnej krajowej stawki godzinowej. Wynagrodzenie tłumaczy pisemnych jest płatne według stawki za stronę tłumaczenia, której maksymalna wysokość jest równa 20-krotności minimalnej stawki godzinowej. Minimalne wynagrodzenie za godzinę określa rząd Estonii w drodze rozporządzenia.

Wynagrodzenie tłumacza oraz wysokość kosztów podlegających zwrotowi określa postanowienie sądu, który powołał tłumacza.

Ustalając należną stawkę godzinową, sąd bierze pod uwagę kwalifikacje tłumacza, stopień złożoności zadania, wszelkie niedające się uniknąć poniesione koszty oraz szczególne okoliczności, w jakich wykonywane było tłumaczenie.

Zwrotowi podlegają również koszty podróży poniesione przez tłumacza ustnego w związku z postępowaniem sądowym oraz wszelkie inne niezbędne wydatki, przede wszystkim koszty wyżywienia i zakwaterowania.

Tłumacze ustni i pisemni otrzymują wynagrodzenie wyłącznie **na wniosek**. Sąd wypłaca wynagrodzenie należne tłumaczom niezależnie od tego, czy strony wpłaciły zaliczkę na poczet kosztów oraz czy sąd nakazał stronom pokryć koszty.

Wynagrodzenie tłumaczy stanowi część kosztów procesowych, w związku z czym jest zwracane stronie wygrywającej przez stronę przegrywającą w taki sam sposób, w jaki zwracane są koszty procesowe.

Ostatnia aktualizacja: 16/12/2022

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.